

EVROPSKI PARLAMENT

2004

2009

Dokument zasedanja

7.11.2007

B6-0435/2007

PREDLOG RESOLUCIJE

k izjavi Sveta in Komisije

v skladu s členom 103(2) Poslovnika,

ki ga vlaga Cristiana Muscardini

v imenu skupine UEN

o evropskem interesu: uspeti v času globalizacije

Resolucija Evropskega parlamenta o evropskem interesu: uspeti v času globalizacije

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 103(2) svojega poslovnika,
- A. ker mora EU sprejeti primerno strategijo za soočanje z izzivi in tveganji globalizacije ter z večjo konkurenčnostjo večjih razvijajočih se gospodarstev,
- B. ker je za uspeh obnovljenega programa lizbonske strategije doslednost med njegovimi notranjimi in zunanjimi vidiki nujno potrebna,
- C. ker javnost pogosto negativno reagira na motnje, ki jih odpiranje trgovine povzroča v določenih regijah in gospodarskih sektorjih, medtem ko so pozitivni učinki na področju inovacij, konkurenčnosti in zaposlovanja pre pogosto spregledani,
- D. ker različne vrste nekarinskih ovir čedalje bolj ovirajo dostop do trga,
- E. ker visoke carine še vedno precej ovirajo trgovino, zlasti v odnosih z večjimi razvijajočimi se državami,
- F. ker je večstranski trgovinski sistem, ki ga predstavlja WTO, še vedno najučinkovitejši okvir za doseganje poštene in pravične trgovine na svetovni ravni, z razvijanjem primernih pravil in zagotavljanjem upoštevanja teh pravil,
- G. ker so dvostranski sporazumi, ki dopolnjujejo večstranska pogajanja, lahko dodatno orodje EU za izboljšanje svoje konkurenčnosti,
- H. ker bi morala biti EU pripravljena, da se brani proti kršitvam dogovorjenih pravil in proti nepošteni trgovinski praksi, kadar koli bo to potrebno,
 1. meni, da je trgovinska politika bistven del vsake strategije, katere cilj je spodbujanje rasti in novih delovnih mest z večanjem evropske konkurenčnosti;
 2. meni, da mora Evropska unija pri zunanjepolitičnih dejavnostih spodbujati reforme in mednarodno sodelovanje v gospodarstvu, da bi ustvarili ugodne poslovne razmere in spodbujali trajnostni razvoj povsod po svetu;
 3. meni, da prednosti odprtega sistema trgovine odtehtajo morebitne motnje; zato meni, da si mora EU še naprej prizadevati za dokončanje enotnega trga, nadaljevati s spodbujanjem proste in pravične trgovine in se upirati protekcionizmu; meni tudi, da ne gre zanemariti morebitnih motenj v določenih sektorjih, regijah in državah, kot so učinki selitev,
 4. meni, da mora Komisija sprejeti strategijo pozitivnega vpliva na proces globalizacije in obvladovanja tveganj;

5. opozarja, da je EU v večini sektorjev že zdaj eno od najbolj odprtih gospodarstev na svetu in da na rezultate EU v povezavi z razvitimi in razvijajočimi se gospodarstvi negativno vplivajo pomanjkanje vzajemnosti pri pogojih dostopa do trga, nezadostno upoštevanje dogovorjenih trgovinskih pravil in širjenje nepravične trgovinske prakse;
6. ugotavlja, da mnogo držav na svetu, vključno z nekaterimi večjimi razvijajočimi se gospodarstvi, ohranja visoke carinske in netrgovinske ovire za izvoz EU; meni, da mora biti odprava ali znatno zmanjšanje takšnih ovir z ustreznim upoštevanjem razvojnih vprašanj ena glavnih prednostnih nalog trgovinske politike EU;
7. meni, da je večstranski trgovinski sistem, ki ga predstavlja WTO, še vedno daleč najučinkovitejši okvir za doseganje proste trgovine na svetovni ravni; vendar meni, da je treba sistem WTO do neke mere reformirati, da bi povečali njegovo preglednost in učinkovitost;
8. meni, da morajo biti vsi novi sporazumi o prosti trgovini, ki jih bo sklenila EU, združljivi z WTO, celoviti in ambiciozni, voditi morajo k pravemu vzajemnemu dostopu do trga, poleg tega pa morajo zagotoviti daljnosežno liberalizacijo storitev in naložb ter tako preseči obstoječe večstranske zaveze;
9. poudarja vedno večji pomen regulativnih vprašanj v mednarodni trgovini; poziva k večji doslednosti med pravili in prakso EU ter pravili in prakso naših glavnih trgovinskih partnerjev; poudarja, da to ne sme voditi v uskladitev in oslabitev standardov in ureditev, ki bi omajale zaupanje državljanov glede zdravja, varnosti in okolja; poudarja, da bi bilo treba namesto tega okrepiti prizadevanja, da bi večji trgovinski partnerji EU začeli upoštevati in izvajati takšna pravila in prakso;
10. poziva Komisijo, da nadaljuje s svojimi prizadevanji na področju raziskav, razvoja in inovacij, ugotavlja, da je spoštovanje patentov in varstvo pravic intelektualne lastnine ključnega pomena za zunanjo konkurenčnost EU, ter meni, da mora EU v zvezi s tem proti tretjim državam zavzeti odločnejše stališče;
11. meni, da je za ohranjanje in povečanje zunanje konkurenčnosti EU nujno, da glavni trgovinski partnerji EU ustrezno varujejo pravice intelektualne lastnine;
12. vztraja, da se je treba zlasti osredotočiti na netrgovinske ovire, ki postajajo glavne ovire mednarodni trgovini, saj se carine počasi zmanjšujejo ali odpravljajo; opozarja na veliko raznolikost, tehnično zapletenost in politično občutljivost netrgovinskih ovir, zaradi česar jih je težko odpravljati, ter poziva Komisijo, da za reševanje te zahtevne naloge dodeli dovolj virov;
13. meni, da mora EU zaradi pospeševanja nadaljnje liberalizacije trgovine toliko bolj ohraniti sposobnost, da se zaščiti pred nepošteno trgovinsko prakso; zato meni, da so instrumenti trgovinske zaščite nujna sestavina strategije EU na področju zunanje konkurenčnosti;
14. ugotavlja, da globalizacija gospodarstva ustvarja nove priložnosti za gospodarstva EU, ki bodo v naslednjih desetletjih imela pomembnejšo vlogo in dodatne koristi z izkoriščanjem ekonomij obsega, zmogljivosti, urbanizacije, omrežij in pozitivne podobe;

15. poudarja, da lahko EU doseže lizbonske cilje znotraj svojih meja le, če je dejavna in enotna na svetovnem prizorišču; zato pozdravlja namero o razvijanju skladne zunanje razsežnosti lizbonske strategije; meni, da mora celovit zunanjepolitični pristop, usmerjen v regulativno sodelovanje, približevanje standardov in enakovrednost pravil, spodbujati pošteno konkurenco in trgovino; opozarja pa pred podcenjevanjem pomena nadaljnjih izboljšav pri notranjem sodelovanju in v reformnih procesih;
16. poudarja čedalje večjo vlogo EU kot svetovnega akterja in enega največjih koristnikov odprtega svetovnega gospodarstva, največjega svetovnega izvoznika in uvoznika blaga, največjega svetovnega izvoznika storitev, drugega največjega namembnega kraja in izvora neposrednih tujih vlaganj; meni, da ima kot taka veliko odgovornost pri reševanju svetovnih vprašanj in sprejemanju skupnih orodij zunanje ekonomske politike, s katerimi naj bi ustrezno uravnavala zunanji vpliv enotnega trga EU;
17. meni, da svetovna konsolidacija industrijskih sektorjev in prevzemi podjetij EU s strani investorjev iz tretjih držav ter obratno znižujejo dejanske stroške kapitala; poziva k sprejetju ukrepov za boj proti protekcionizmu v Evropski uniji in zunaj nje; vendar opozarja, da bi se brez ustreznega usklajevanja pri oblikovanju nadzornega okvira EU in odločnega uveljavljanja pravil EU o konkurenci, prednosti enotnega trga in koristi obsega, ki so bile pridobljene z udeležbo EU kot enega subjekta na svetovnem trgu, lahko morebiti zmanjšale;
18. zagovarja neodvisnost ECB pri določanju monetarne politike in obvladovanju nestalnosti svetovnih finančnih trgov; poudarja, da je povečanje vrednosti menjalnega tečaja eura posledica naraščajočih neravnovesij v tretjih državah in medlega povpraševanja v EU, vse to pa povečuje konkurenčni pritisk na podjetja iz EU; ugotavlja, da bi se morala EU na to odzvati z zdravo ekonomsko politiko, mednarodnimi sporazumi in sodelovanjem;
19. meni, da lahko povečanje povpraševanja po naravnih virih ter osnovnih proizvodih in storitvah, ki ga sproža rast gospodarstev v razvoju, povzroči inflacijski pritisk na gospodarstva držav članic EU, ki ga je do sedaj izravnava njihov prispevek k povečani svetovni oskrbi; meni, da morajo države članice EU za reševanje tega problema pripraviti orodja za protiinflacijsko ekonomsko politiko s strategijami za tehnološko rast ter okvir za morebitno makroekonomsko prilagoditev in izboljšano usklajevanje;
20. meni, da bodo transparentnost finančnega trga, učinkovita pravila o konkurenci ter ustrezna zakonodaja in nadzor ob upoštevanju globalizacije finančnih trgov in potrebe po zagotavljanju pravic potrošnikov še naprej osrednjega pomena; zato poziva Komisijo, naj na podlagi vprašanj, povezanih s finančnimi trgi, pripravi ustrezne vseevropske pobude v okviru lizbonske strategije Skupnosti;
21. poudarja, da je upočasnitev rasti produktivnosti zaskrbljujoča za ekonomsko politiko in se razlikuje znotraj EU, čeprav se ravna po splošnem skupnem vzorcu, ki nakazuje šibkosti na trgih, v distribuciji in v finančnih storitvah;
22. poudarja, da strukturna togost preprečuje učinkovito uporabo novih tehnologij in dostop do omrežij v zaostajajočih industrijskih sektorjih; meni, da morajo smernice ekonomske politike vključevati ukrepe na strani ponudbe, ki so določeni za oblikovanje ugodnega okolja za čezmejne poslovne dejavnosti in za pospešitev uvedbe enotnega finančnega trga;

23. meni, da se izboljšanje pri delovanju trgov, distribuciji in finančnih storitvah lahko doseže z širšim usklajevanjem gospodarskih reform v različnih državah članicah, zlasti v euroobmočju, in s posodobitvijo gospodarstva z več naložbami v tehnologijo; podpira celosten pristop h gospodarskemu upravljanju na osnovi dodane vrednosti povezovanja;

24. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.